

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 225.670 van 3 december 2013
in de zaak A. 209.759/XII-7433**

In zake: Sonja JACOBS
woonplaats kiezend te 1930 Zaventem België
Desmedtstraat 93/11

Belanghebbende partijen:

1. Piet OCKERMAN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Frank Judo
kantoor houdend te 1000 Brussel
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. Amy GILLE
3. Farid DAHDOUH-GUEBAS
beide bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bert Beelen
kantoor houdend te 3000 Leuven
Justus Lipsiusstraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen
4. Erik RENNEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom De Sutter
kantoor houdend te 9000 Gent
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen
5. Lieve WIERINCK
woonplaats kiezend te 1933 Sterrebeek
Vossemlaan 35
6. Anne LEFEVRE
woonplaats kiezend te 1930 Nossegem
Leuvensesteenweg 602A bus 4
beide bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sofie Vandermeersch
7. Wim DRIESEN
woonplaats kiezend te 1932 Sint-Stevens-Woluwe
Sint-Stefaanstraat 93 a/11
8. Robert DE MOL
woonplaats kiezend te 1930 Zaventem
Sterrebeekstraat 50
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sofie Vandermeersch

I. Voorwerp van het verzoekschrift

1. Het verzoekschrift, ingesteld op 10 augustus 2013, strekt tot:

- “1. Een verzoek houdende verzet tegen het arrest nr. 224.272 van 5 juli 2013 van de XIIde Kamer van de Raad van State, Afdeling Bestuursrechtspraak
- 2. Een verzoek houdende derdenverzet tegen het arrest nr. 224.272 van 5 juli 2013 van de XIIde Kamer van de Raad van State, Afdeling Bestuursrechtspraak
- 3. Een verzoek houdende beroep tot herziening van het arrest nr. 224.272 van 5 juli 2013 van de XIIde Kamer van de Raad van State, Afdeling Bestuursrechtspraak.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. Piet Ockerman heeft een memorie van antwoord ingediend voor het verzet, het derdenverzet en het beroep tot herziening.

Amy Gille en Farid Dahdoud-Guebas hebben een memorie van antwoord ingediend voor het verzet, het derdenverzet en het beroep tot herziening.

Erik Rennen heeft memories van antwoord ingediend voor het verzet, voor het derdenverzet en voor het beroep tot herziening.

Lieve Wierinck, Anne Lefevre en Robert De Mol hebben een memorie van antwoord ingediend voor het verzet en een memorie van antwoord voor het derdenverzet en het beroep tot herziening.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 november 2013.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Sonja Jacobs, Piet Ockerman, Erik Rennen en Robert De Mol die verschijnen in persoon, advocaat Frank Judo, die verschijnt voor de eerste belanghebbende partij, advocaat Thomas Beelen, die *loco* advocaat Bart Beelen verschijnt voor de tweede en de derde belanghebbende partij, advocaat Tom De Sutter, die verschijnt voor de vierde belanghebbende partij en advocaat Sofie Vandermeersch, die verschijnt voor de vijfde, de zesde en de achtste belanghebbende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Piet Ockerman (zaak A.208.018) en Amy Gille en Farid Dahdouh-Guebas (zaak A.208.077) stellen bij de Raad van State beroep in tegen het besluit van 12 februari 2013 van de Raad voor Verkiezingsbetwistingen in de provincie Vlaams-Brabant inzake een “dubbele voordracht burgemeester en schepenen te Zaventem”.

Erik Rennen is belanghebbende partij in de beide zaken. Lieve Wierinck, Anne Lefevre, Sonja Jacobs, Wim Driesen en Robert De Mol zijn belanghebbende partijen in de zaak A.208.018.

3.2. Bij de behandeling van deze beroepen op de openbare terechtzitting van 11 juni 2013 verschijnen in de zaak A. 208.018 advocaat Pieter Derveaux voor Piet Ockerman, Sonja Jacobs, Lieve Wierinck, Anne Lefevre, Wim Driesen en Robert De Mol en advocaat Tom De Sutter voor Erik Rennen. In de zaak A.208.077 verschijnen advocaat André De Becker voor Amy Gille en Farid Dahdouh-Guebas en advocaat Tom De Sutter voor Erik Rennen.

3.3. Bij tussenarrest nr. 223.897 van 13 juni 2013 beslist de Raad van State de beide beroepen samen te voegen en de debatten te heropenen. Bij dat arrest beslist de Raad dat “een onderzoek in de zaak A.208.018 [zal] worden ingesteld waarbij de partijen worden gehoord in persoon”, alsook tien getuigen – onder wie Farid Dahdouh-Guebas en Amy Gille – onder eed zullen worden gehoord. De Raad beslist voorts dat “een onderzoek in de zaak A.208.077 [zal] worden ingesteld waarbij de partijen worden gehoord in persoon”, en waarbij veertien personen onder eed worden gehoord als getuigen – waaronder Sonja Jacobs, Lieve Wierinck, Anne Lefevre, Wim Driesen en Robert De Mol. Zij worden allen opgeroepen om te worden gehoord op de zitting van 25 juni 2013.

In de zaak 208.018 geschiedt de oproeping van Sonja Jacobs als belanghebbende partij door de kennisgeving van het arrest aan haar gekozen woonplaats bij haar toenmalige raadsman. In de zaak 208.077 wordt zij als getuige opgeroepen door middel van de kennisgeving van het arrest en een bijgaande oproepingsbrief op haar persoonlijk adres.

Op de openbare terechtzitting van 25 juni 2013 zijn Piet Ockerman, Sonja Jacobs, Lieve Wierinck, Anne Lefevre, Wim Driesen, Robert De Mol, Amy Gille, Farid Dahdouh-Guebas en Erik Rennen in persoon aanwezig. Ook zijn hun respectievelijke raadslieden voor hen verschenen.

Uit het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 25 juni 2013 blijkt dat de staatsraad-verslaggever in zijn verslag over de stand van de zaak heeft gesteld:

“Omdat over tal van kwesties nog geen uitspraak is gedaan en vragen en antwoorden in de ene zaak een weerslag kunnen hebben op de andere zaak, acht de Raad het aangewezen om de personen die zijn opgeroepen in de dubbele hoedanigheid van partij en getuige, niet te vragen om als getuige de eed af te leggen. [...] De griffier zal van elk verhoor een proces-verbaal opstellen, dat door de getuige kan worden nagelezen en dat hij moet ondertekenen. Ook het verhoor van de partijen zal worden genoteerd op die wijze. [...] Aan het einde van de zitting krijgen de partijen en hun raadslieden nog wel het woord.”

In het proces-verbaal van verhoor van Sonja Jacobs, waarin zij wordt aangeduid als “belanghebbende partij” en dat zij in die hoedanigheid zonder enige opmerking heeft ondertekend, is het volgende opgenomen:

“De staatsraad-verslaggever doet opmerken dat Sonja Jacobs is gedagvaard in de ene zaak als getuige maar dat zij eveneens is opgeroepen in de andere zaak en er verschijnt als partij in persoon. Om die reden, zo verduidelijkt de staatsraad-verslaggever, wordt haar niet gevraagd de eed af te leggen. De staatsraad-verslaggever legt uit dat van het verhoor een proces-verbaal wordt opgesteld door de griffier, dat betrokkene dit straks zal mogen nalezen en moeten ondertekenen en dat de antwoorden die betrokkene zal geven duidelijkheidshalve telkens geresumeerd zullen worden om zeker te zijn van hun correcte notulering.”

Dezelfde vermeldingen zijn opgenomen in het proces-verbaal van verhoor van Lieve Wierinck, Anne Lefevre, Wim Driesen en Robert De Mol. Ook zij hebben het proces-verbaal van hun verhoor in de hoedanigheid van belanghebbende partij zonder enige opmerking ondertekend. Dit geldt eveneens voor Piet Ockerman die het verslag van zijn verhoor heeft ondertekend in zijn hoedanigheid van verzoekende partij.

Uit het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 25 juni 2013 blijkt voorts dat, na het horen van de getuigen en de partijen, “de raadslieden van de partijen” – en dus ook de toenmalige raadsman van Sonja Ja-

cobs, Lieve Wierinck, Anne Lefevre, Wim Driesen en Robert De Mol – zijn gehoord over de grond van de zaak.

3.4. In arrest nr. 224.272 van 5 juli 2013 heeft de Raad van State de volgende beslissing genomen:

“1. De Raad van State vernietigt het besluit van 12 februari 2013 van de Raad voor Verkiezingsbetwistingen in de provincie Vlaams-Brabant inzake “Dubbele voordracht burgemeester en schepenen (gemeente Zaventem)”.

2. De Raad van State verklaart de verkiezing van 2 januari 2013 van het schepencollege van de gemeente Zaventem ongeldig.

3. De Raad van State verklaart de verkiezing op 2 januari 2013 van Anne Lefevre als voorzitter van de gemeenteraad en van Sonja Jacobs als lid van de raad voor maatschappelijk welzijn van de gemeente Zaventem ongeldig.

4. Piet Ockerman, Amy Gille, Lieve Wierinck, Anne Lefevre en Sonja Jacobs worden verwezen in de betaling van het getuigengeld, begroot op 60 euro, ieder voor een vijfde.”

Het arrest is aan alle betrokken partijen in het oorspronkelijk geding ter kennis gebracht.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4.1. Verzoekster bezorgt aan de Raad van State op 15 november 2013 een pleitnota met het oog op de terechtzitting.

4.2. De toepasselijke procedureregels voorzien niet in de mogelijkheid om een pleitnota als een processtuk neer te leggen. De nota wordt dan ook geacht enkel de schriftelijke neerslag te vormen van de mondelinge uiteenzetting ter terechtzitting. Als zodanig is ze geen processtuk en behoeft ze geen formeel antwoord.

V. Uitbreiding

5.1. De vijfde, zesde en achtste belanghebbende partijen vragen in hun “memorie van antwoord inzake verzet” om het verzet van verzoekster ontvankelijk en gegrond te verklaren; volgens hen dient “de ontvankelijkheid en gegrondheid van het verzet eveneens uitgebreid te worden naar concludanten” zodat de Raad, opnieuw oordelend, de verkiezing op 2 januari 2013 van het schepencollege van de gemeente Zaventem zou geldig verklaren, Lieve Wierinck zou herstellen in haar schepenambt en ook de verkiezing op 2 januari 2013 van Anne Lefevre als voorzitter van de gemeenteraad en als schepen vanaf 1 januari 2016 en van Sonja Jacobs als lid van de raad voor maatschappelijk welzijn van de gemeente Zaventem geldig zou verklaren.

Diezelfde partijen vragen in hun “memorie van antwoord inzake derdenverzet en beroep tot herziening” dat ook de “ontvankelijkheid en gegrondheid van het derdenverzet [...] uitgebreid [wordt] naar concludanten” met dezelfde finaliteit.

5.2. In de mogelijkheid tot uitbreiding van het verzet en het derdenverzet middels het indienen van een memorie van antwoord is bij geen wettelijke of reglementaire bepaling voorzien. De algemene procedureregeling kent enkel de mogelijkheid tot het instellen van verzet of derdenverzet “bij verzoekschrift, gesteld overeenkomstig de artikelen 1 en 2” ervan, binnen dertig dagen na betekening van het arrest, respectievelijk na de bekendmaking ervan.

Het buiten die termijn en niet in een verzoekschrift geformuleerd verzoek van de vijfde, zesde en achtste belanghebbende partijen is onontvankelijk.

6.1. De tweede en de derde belanghebbende partijen laten het aan de Raad van State om na te gaan of het beroep aan de ontvankelijkheidsvereisten voldoet en of de voorwaarden voor herziening vervuld zijn. In voorkomend geval vragen zij dan wel “[t]eneinde tegenstrijdige uitspraken te voorkomen”, “ook het

gedeelte van het arrest nr. 224.272 van 5 juli 2013 dat betrekking heeft op de verkiezing op 2 januari 2013 van het schepencollege van de gemeente Zaventem” te vernietigen – versta: te herzien – en om de verkiezing geldig te verklaren en E. Rennen te verwijzen in de betaling van het getuigengeld.

6.2. Hierna zal blijken dat het beroep in geen van zijn onderdelen ontvankelijk is, zodat er geen aanleiding is om op het verzoek van de tweede en de derde belanghebbende partij in te gaan.

VI. Kortedebattenprocedure

A. Vooraf

7.1. Het lid van het auditoraat, belast met het onderzoek van de zaak, heeft een verslag opgesteld met toepassing van artikel 93, eerste lid, van het algemeen procedurereglement.

In dat verslag merkt zij op dat de ontvankelijkheid van het beroep om tal van redenen niet voor de hand ligt. Zo bijvoorbeeld rijst de vraag of een verzet, een derdenverzet en een beroep tot herziening wel ontvankelijk middels één en hetzelfde verzoekschrift kunnen worden ingesteld. Ook zou de bijzondere procedureregeling van het koninklijk besluit van 12 januari 1977 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, in geval van beroep bedoeld door de artikelen 18, 21 en 22 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn’ te dezen toepasselijk zijn, in welk geval uit artikel 10 van dat besluit volgt dat het arrest niet vatbaar is voor verzet, voor derdenverzet of voor aanvraag tot herziening.

De eerste belanghebbende partij gaat er van haar kant van uit dat de bijzondere procedureregeling van het koninklijk besluit van 15 juli 1956 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van

State, in geval van beroep als bedoeld bij artikel 76*bis* van de gemeentekieswet' toepasselijk is en vraagt om het analoge artikel 10 van dat koninklijk besluit buiten toepassing te laten.

De bevoegde auditeur heeft evenwel in deze kwesties geen definitief standpunt gekozen, omdat volgens haar om andere redenen het verzet, het derdenverzet en het beroep tot herziening hoe dan ook onontvankelijk zijn.

7.2. De Raad van State zal, daarbij aansluitend, zich evenmin over deze andere mogelijk op te werpen middelen van onontvankelijkheid uitspreken.

Immers bepaalt artikel 93 van het algemeen procedurereglement op grond waarvan het auditoraatsverslag onverwijld is opgesteld, dat de voorzitter – te dezen: de kamer – zich uitspreekt over de conclusies van het verslag en dat alzo de zaak definitief wordt beslecht. Is de Raad van oordeel dat de zaak niet in zoverre gereed is dat ze definitief kan worden beslecht, dan verwijst hij deze naar de gewone rechtspleging.

Zoals hierna zal blijken, is de Raad het met het auditoraat eens dat een onderzoek van en uitspraak over de in het auditoraatsverslag wel onderzochte ontvankelijkheidsbezwaren van aard zijn om de zaak met korte debatten definitief te kunnen beslechten.

B. Verzet

8. Artikel 42 van het algemeen procedurereglement bepaalt dat het verzet slechts ontvankelijk is “binnen dertig dagen na de betekening van het arrest”.

9. Arrest nr. 224.272 van 5 juli 2013 is aan de toenmalige raadsman van verzoekster, bij wie zij voor die procedure woonplaats had gekozen, bij een 9 juli 2013 ter post aangetekende brief met ontvangstmelding door de griffie

van de Raad van State verzonden. De zending is door hem ontvangen op woensdag 10 juli 2013.

De termijn van dertig dagen waarover partijen dan beschikken voor het indienen van een verzoekschrift houdende verzet gaat in met de dag van ontvangst van het schrijven. Die dag, uitgangspunt van de termijn, wordt er niet in begrepen, zodat de laatste dag om dit verzet op ontvankelijke wijze te doen, viel op vrijdag 9 augustus 2013.

Vermits verzoekster haar verzoekschrift pas met een ter post aangetekend schrijven van 10 augustus 2013 heeft verstuurd, is het verzoekschrift ingediend meer dan dertig dagen na de betekening van het arrest.

10.1. Ter terechtzitting betoogt verzoekster dat zij nooit woonplaatskeuze heeft gedaan bij haar raadsman. Haar raadsman heeft op eigen initiatief, zonder haar machtiging, woonplaatskeuze gedaan op zijn kantoor. Zij wenst dan ook, zo zet zij uiteen, toepassing te maken van de regeling inzake de ontkenenis van proceshandeling overeenkomstig artikel 848 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek. Daarenboven vraagt verzoekster dat haar toenmalige raadsman opgeroepen zou worden in gedwongen tussenkomst.

10.2. Vastgesteld zij, dat het tussenarrest van 13 juni 2013 reeds melding ervan maakt dat voor verzoekster woonplaatskeuze is gedaan bij haar toenmalige raadsman. Verzoekster heeft dit arrest ook ontvangen op haar persoonlijk adres. Het eindarrest waartegen verzoekster thans opkomt en waarvan zij een afschrift voegt bij haar verzoekschrift, vermeldt opnieuw dat voor haar woonplaatskeuze is gedaan op het adres van dezelfde raadsman.

Niettemin heeft verzoekster nooit – niet op de hoorzitting waar zij aanwezig was, noch als vordering samen met huidig verzoekschrift, noch op een ander ogenblik of op een andere wijze – aan de Raad van State te kennen gegeven dat zij bezwaar maakt tegen deze woonplaatskeuze. Zij doet dit pas voor

het eerst nadat zij het auditoraatsverslag heeft ontvangen waarin zij de door het auditoraat opgeworpen en hier besproken reden van laattijdigheid kon lezen.

Ingevolge die proceshouding moet verzoekster worden geacht de woonplaatskeuze stilzwijgend te hebben gelast, aanvaard of bekrachtigd.

10.3. Het verzoek tot gedwongen tussenkomst wordt verworpen, aangezien elke verklaring van haar toenmalige raadsman met betrekking tot haar initiële woonplaatskeuze hoe dan ook haar latere proceshouding en bijgevolg de daaraan gekoppelde vaststelling niet kan veranderen.

10.4. Er is geen reden om de woonplaatskeuze van onwaarde te verklaren.

11. Het verzet is laattijdig ingesteld en bijgevolg onontvankelijk.

C. Derdenverzet

12. Artikel 49 van het algemeen procedurereglement bepaalt dat het derdenverzet slechts ontvankelijk is “binnen dertig dagen na de bekendmaking van het arrest en bij ontstentenis hiervan, binnen dertig dagen na de uitvoering”.

13. Zoals hiervóór reeds werd vastgesteld, is het arrest aan verzoekster middels toezending bekend gemaakt ingevolge de ontvangst ervan, op 10 juli 2013, door haar toenmalige raadsman bij wie zij woonstkeuze deed. Zoals uiteengezet *sub* 10.2, is er geen reden om die woonplaatskeuze van onwaarde te verklaren.

Vermits het verzoekschrift pas met een per post aangetekend schrijven van 10 augustus 2013 is verstuurd, is het meer dan dertig dagen nadien ingediend.

14. Ook het derdenverzet is laattijdig ingesteld en bijgevolg onontvankelijk.

D. Beroep tot herziening

a. Voorwaarden

15. Luidens artikel 31 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State is het beroep tot herziening “slechts ontvankelijk indien sinds de uitspraak van het arrest doorslaggevende stukken zijn teruggevonden die door toedoen van de tegenpartij werden achtergehouden of indien het arrest werd gewezen op als vals erkende of vals verklaarde stukken”.

Het beroep tot herziening is een buitengewoon rechtsmiddel dat restrictief moet worden opgevat, omdat het afwijkt van het grondbeginsel dat wanneer een zaak eenmaal beslecht is de rechter zijn rechtsmacht over die zaak heeft uitgeput. De herziening van een arrest is dan ook slechts mogelijk in de twee limitatief in artikel 31 opgesomde gevallen, die bovendien strikt moeten worden geïnterpreteerd. Het herzieningsberoep is met andere woorden geen rechtsmiddel dat zou toelaten om een vordering tot nietigverklaring die reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een beoordeling en een definitieve beslissing nogmaals, als het ware in graad van beroep, te laten beoordelen.

b. Rechten van verdediging

16. Waar verzoekster in een *eerste middel* het recht van verdediging geschonden noemt omdat zij “het slachtoffer [is] van een totalitaire logica der voldongen feiten” omdat haar “potentiële rechten van verdediging van belanghebbende partij [...] in re schromelijk [werden] geschonden”, zij vastgesteld dat dit betoog geen verband houdt met de twee voormelde herzieningsgronden.

Het eerste middel vermag dan ook geen herziening van arrest nr. 224.272 te verantwoorden.

c. Doorslaggevende stukken die door toedoen van de tegenpartij werden achtergehouden

Uiteenzetting

17. In een *tweede middel* bespreekt verzoekster de “achterhouding van doorslaggevend stuk” in de volgende bewoordingen:

“Sinds de uitspraak van het arrest is verzoekende partij in het bezit gekomen van de bewijzen van ontvangst van de akte van voordrachten van een kandidaat-burgemeester

Hieruit blijkt dat OP 30 OKTOBER 2012 bij de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant een akte van voordracht van kandidaat-burgemeester ingediend waarbij Francis VERMEIREN (tot 31 december 2015) en Lieve WIERINCK (vanaf 1 januari 2016) worden voorgedragen als kandidaat-burgemeester.

Deze akte van voordracht is ondertekend door de elf verkozenen van Open Vld, de vier verkozenen van Sp.a-Groen-Leef en de drie verkozenen van CD&V

Dat OP 26 NOVEMBER 2012 en NIET OP 30 OKTOBER 2012 bij de gouverneur van de Provincie Vlaams-Brabant een kopie van pagina 9 van een modelakte van voordracht van kandidaat-burgemeester ingediend waarop ‘WIERINCK’ staat vermeld als naam van kandidaat-burgemeester en waarop de namen en handtekeningen van de zes verkozenen van N.V.A., de namen en handtekeningen van de vier verkozenen van Sp.a-Groen-Leef en de namen, zonder handtekening, van de drie verkozenen van CD&V

Het arrest nr 224.272 van 5 juli 2013 stelt echter het volgende :

‘Eveneens wordt op 30 oktober 2012 bij de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant een kope van pagina 9 van een modelakte van voordracht van kandidaat-burgemeester ingediend waarop ‘Wierinck’ staat vermeld als naam van de kandidaat-burgemeester en en waarop de namen handtekeningen van de zes verkozenen van N.V.A., de namen en handtekeningen van de vier verkozenen van Sp.a-Groen-Leef en de namen, zonder handtekening, van de drie verkozenen van CD&V’

Dit strookt niet met de waarheid.”

Beoordeling

18. In arrest nr. 224.272 van 5 juli 2013 is onder ‘III. Feiten’, meer bepaald *sub* 3.2 het volgende opgenomen:

“Op 30 oktober 2012 wordt bij de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant een akte van voordracht van kandidaat-burgemeester ingediend waarbij Francis Vermeiren (tot 31 december 2015) en Lieve Wierinck (vanaf 1 januari 2016) worden voorgedragen als kandidaat-burgemeester. Deze akte van voordracht is ondertekend door de elf verkozenen van open Vld, de vier verkozenen van Sp.a-Groen-Leef! en de drie verkozenen van CD&V.

Eveneens op 30 oktober 2012 wordt bij de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant een kopie van pagina 9 van een modelakte van voordracht van kandidaat-burgemeester ingediend waarop ‘Wierinck’ staat vermeld als naam van de kandidaat-burgemeester en waarop de namen en handtekeningen staan van de zes verkozenen van N-VA, de namen en handtekeningen van de vier verkozenen van Sp.a-Groen-Leef! en de namen, zonder handtekening, van de drie verkozenen van CD&V.”

19. In het auditorsverslag, opgesteld in de oorspronkelijke procedure en aan de toenmalige raadsman van verzoekster ter kennis gebracht, wordt op pagina 4 eveneens gesteld dat de kopie van pagina 9 bij de provinciegouverneur is ingediend op 30 oktober 2012. In de voetnoot daarbij wordt verwezen naar de stukken 5 en 6 in de kافت onderzoeksverrichtingen van het auditoraat, zoals gevoegd aan het griffiedossier. Het stuk 5 betreft het bewijs van ontvangst van de akte van voordracht van een kandidaat-burgemeester, *in casu* de kopie van pagina 9. Op dat ontvangstbewijs staat als datum 26 november 2012 vermeld. De kopie van pagina 9 is stuk 6 en vermeldt geen datum, zoals reeds te lezen is *sub* 17.3, 18.1 en vooral 26, derde alinea, van het arrest van 5 juli 2013.

De in het arrest vermelde datum van 30 oktober 2012 – in plaats van 26 november 2012 – betreft dan ook slechts een materiële vergissing met betrekking tot de datum van inontvangstneming bij de gouverneur van de kopie van pagina 9.

Die kopie zelf evenwel, lag reeds in de procedure die tot het bestreden arrest heeft geleid als overtuigingsstuk voor. Uit arrest nr. 224.272 (*sub* 20) en de processen-verbaal van de verhoren blijkt daarenboven dat het stuk aan de betrokkenen is voorgelegd op de hoorzitting van 25 juni 2013, dat zij de conformiteit van de voorgelegde kopie aan het origineel niet betwisten en dat

Erik Rennen, Amy Gille, Roger Artois, Frank Decubber, Dien Demol, Lieve Maes, Jean-Paul Martens, Nicolas Tavitian en Luc Vander Elst allen ook de handtekening naast hun naam erkennen als de hunne.

20. Er is dan ook geen sprake van het achterhouden van een doorslaggevend stuk, door toedoen van welke partij ook.

d. Een arrest gewezen op als vals erkende of vals verklaarde stukken

Uiteenzetting

21. In een *derde middel* “inschrijving wegens valsheid” ontwikkelt verzoekster volgend betoog:

“Verzoekende partij is duidelijk het slachtoffer van intellectuele valsheid en in het kader van haar rechten van verdediging dan ook genoodzaakt een valsheidincident op te werpen in aansluiting op de bedrieglijke poging van recht via de neerlegging van een fragmentaire akte van voordracht waarbij gepoogd valsheid te plegen door onderschuiving van personen en het opmaken van valse overeenkomsten

In het kader van het valsheidsincident vraagt verzoekende partij dan ook de toepassing van artikel 51 van het procedurereglement

Pagina 9 van de modelakte is duidelijk een werkdocument waaruit enkel kan afgeleid worden dat op basis van de modelakte blijkbaar onderhandelingen werden gevoerd tussen de NVA, Sp.A-Groen-Leef en de CD&V

Het bewijs ad hoc wordt noch materieel noch formeel geleverd van de betrokkenheid bij deze onderhandelingen van de Open-Vld

Blijkbaar werden fouten begaan bij de onderhandelingen die zich situeren in de ‘CULPA IN CONTRAHENDO’

Ten overvloede verwijst verzoekende partij naar het proces-verbaal van verhoor ter terechtzitting van 25 juni 2013 om 14.00 uur en naar het verslag van de Auditeur dat boekdelen spreekt

Het arrest nr. 224.272 van 5 juli 2013 hanteert in strijd met het andersluidend advies van de auditeur volkomen ten onrechte de speculatie als rechtsgrond

Speculatie is echter geen rechtsgrond.”

22. De eerste belanghebbende partij verklaart zich aan te sluiten “bij de redenering [...] dat uit de indiening van de kopie van pagina 9 van de modelakte van voordracht op 26 november 2012 en niet op 30 oktober 2012, moet

worden afgeleid dat de voormelde pagina van de modelakte een werkdocument betrof, waaruit enkel kan worden afgeleid dat er onderhandelingen werden gevoerd tussen NVA, Sp.a-Groen-Leef en CD&V, maar dat van de betrokkenheid van de Open VLD bij deze onderhandelingen geen materieel noch formeel bewijs voorligt, laat staan dat hieruit zou kunnen worden afgeleid dat de verkozenen van Open VLD, in het bijzonder mevr. Jacobs en dhr. Ockerman, deze modelakte zouden hebben ondertekend”, zodat “aldus het bewijs wordt geleverd dat de pagina 9 van de modelakte van voordracht van kandidaat-burgemeester [...] een vals stuk betreft”.

23. De vijfde, zesde en achtste belanghebbende partijen stellen mede vast dat arrest nr. 224.272 verkeerdelijk stelt dat eveneens op 30 oktober 2012 bij de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant een kopie van pagina 9 van een modelakte van voordracht van kandidaat-burgemeester ingediend wordt waarop ‘Wierinck’ staat vermeld als naam van kandidaat-burgemeester. Die datum is onjuist en strookt niet met de waarheid. Zij merken op dat de valsheid die in artikel 51 van het algemeen procedurereglement wordt bedoeld ook betrekking kan hebben op stukken van het administratief dossier of stukken die bij een memorie zijn gevoegd, zodat volgens hen de valsheidsvordering ontvankelijk en gegrond is. Zij sluiten zich voorts aan bij de redeneringen van verzoekster en de eerste belanghebbende partij.

Beoordeling

24. Met de argumentatie dat verzoekster het slachtoffer is van “intellectuele valsheid”, slaagt zij evenmin erin aan te tonen dat de tweede grond die overeenkomstig artikel 31 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tot een herziening van een arrest kan leiden, is vervuld.

Hiertoe dient een verzoekende partij aan te tonen dat het arrest is gewezen op als vals erkende of als vals verklaarde stukken.

Een stuk kan worden beschouwd als “als vals erkend” of “vals verklaard” indien het, vóór de vraag tot herziening, door de persoon die het heeft vervalst als vals is erkend, of indien het door de bevoegde straf- of burgerlijke rechter vals is verklaard.

In casu doet geen van de beide situaties zich voor.

25. Waar verzoekster verklaart zich genoodzaakt te zien een valsheidsincident op te werpen en in de huidige procedure toepassing vraagt van artikel 51 van het algemeen procedurereglement, moet de Raad van State vaststellen dat zij geen enkel bewijs voorlegt dat zij inderdaad bij de bevoegde rechter een betichting van valsheid aanhangig heeft gemaakt of een klacht bij de procureur des Konings heeft ingediend. Die vaststelling volstaat op zich reeds om niet op het verzoek te moeten ingaan om het procedureverloop, bedoeld bij artikel 51, op te starten.

26. Voorts merkt de Raad op dat zelfs de omstandigheid dat na de uitspraak van een arrest van de Raad van State een klacht wegens valsheid zou zijn ingediend tegen een bewijsstuk waarop dat arrest is gesteund, geen afbreuk doet aan het gezag van gewijsde van dat arrest. Dat gezag kan enkel tenietgedaan worden door een eventuele herziening, en zulks in de hypothese dat het betrokken stuk door de gewone rechter vals wordt bevonden. Het blijkt niet dat voor de kopie van pagina 9 een procedure van valsheid is opgestart, laat staan dat de justitiële rechter dit stuk vals heeft bevonden. Dat het blootleggen van de materiële vergissing in het arrest nr. 224.272 in de vermelding van de datum waarop de kopie van pagina 9 bij de gouverneur in ontvangst is genomen, zou moeten aantonen dat de kopie van pagina 9 zelf een vals stuk betreft, is in de gegeven omstandigheden enkel een appreciatie van verzoekster en van de eerste, vijfde, zesde en achtste belanghebbende partijen. Een loutere bewering van de verzoekende of een belanghebbende partij dat het stuk vals is, volstaat in dit verband niet.

27. Ten slotte moet worden vastgesteld dat verzoekster in de overige argumentatie van het derde middel niet aanklaagt dat de kopie van pagina 9 een vals stuk betreft. Zij geeft hierin haar beoordeling van de zaak, die verschilt van de beoordeling die de Raad van State heeft gemaakt in zijn arrest nr. 224.272 van 5 juli 2013. Het mag worden herhaald dat een beroep tot herziening geen rechtsmiddel is om een geschil waarover reeds is beslist een tweede maal voor te leggen aan een rechter. De bedoelde argumentatie is bijgevolg niet dienstig.

e. Conclusie

28. Uit wat voorafgaat volgt dat het beroep tot herziening niet ontvankelijk is, zodat er geen aanleiding is tot verwijzing van het beroep naar de algemene vergadering van de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State.

VI. Prejudiciële vraagstelling

29. De eerste belanghebbende partij, hierin bijgevalen door de vijfde, zesde en achtste belanghebbende partij, verzoekt de algemene vergadering van de afdeling Bestuursrechtspraak om een prejudiciële vraag voor te leggen aan het Grondwettelijk Hof nopens de artikelen 45 en 59 van het Gemeentedecreet indien de Raad het verzoek tot herziening ontvankelijk zou verklaren.

30. Zoals de eerste belanghebbende partij terecht aangeeft, houdt de vraagstelling verband met de beoordeling ten gronde en zou het stellen van een prejudiciële vraag dan ook toevallen aan de algemene vergadering van de afdeling Bestuursrechtspraak aan wie de zaak moet worden voorgelegd voor een beoordeling ten gronde.

Aangezien hiervóór is gebleken dat het beroep verworpen moet worden om redenen van niet-ontvankelijkheid die vreemd zijn aan de normen die het onderwerp zouden uitmaken van het verzoek tot het stellen van de vraag, is het verzoek onontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 3 december 2013, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter, voorzitter
Johan Lust,	kamervoorzitter,
Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest